

કિ. ૧૦ મી.

१०३

रणीनआसे जीणी
 ॥ तमे ४ तद
 * २० ॥

ਮਾਹੇਰਯਿਤਿ

२५५२

ਸੰਨ ੧੩੩੫.

ਆਗੇਨਜਤ ਹੈਤ ਵੇਹੁ ਭਾਖਿਆਤ ਭਯ=ਤਰਨਾ ਲਿਖੀਓਂਕੇ ਵਾਨ੍ਹੇ ਆਖੇ ਭਯਾਤ ਭਯ*
 ਅਯਰੋਜਤਾਏ ਗੁਨ੍ਯੋਂ ਘੀਲੇਏ ਗੁਲੇ ਸਵਾਖ=ਗੁਲ ਭਾਰੇ ਆਖੇਰਤਏ ਧੇਭ ਆਗੇਨਜਤਏ*

नेह नाम श्रेष्ठं माहेष्टं

५०३ अ. ०५०

૧૯૩૩ શ્રી. બા.
 શ્રી હાલ જાહેરમાં હાલ હાલ હાલ
 ૩૦ માર્ચ બજાર

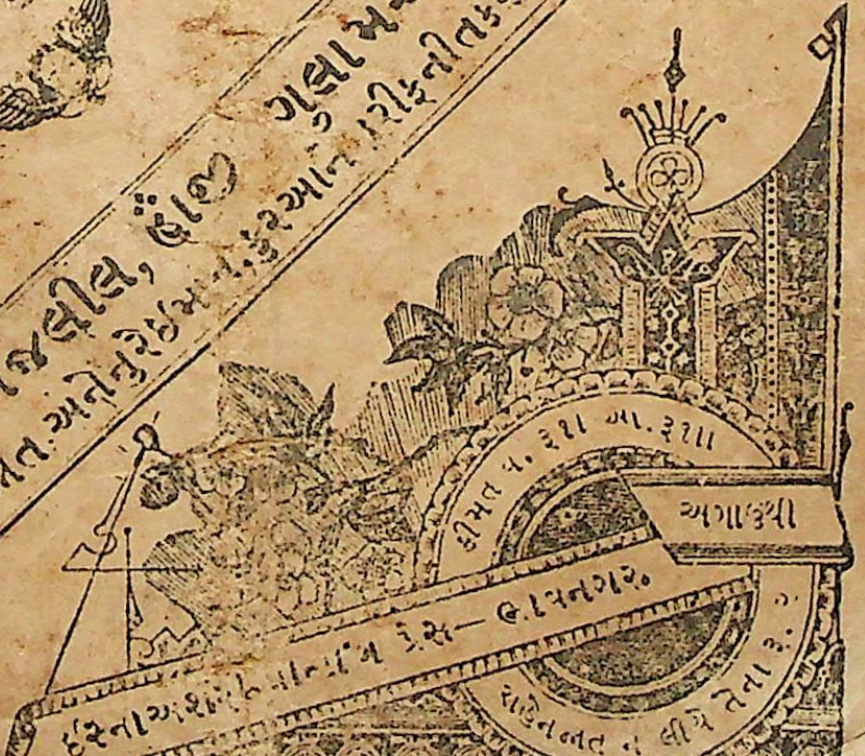
ZANZIBAR

જનાને પંજતને પાક અત્રયહં મુસ્સલામના
 સદકા અને આસ વસીતાથી
 મગ કરનાર

રખમે જલીલ, હાંજી ગુલામ
 પંજત અને મુસ્સલામના કરઆન

30 માં બજાર
ZANZIBA
જનાણે પંજતનેપાક અત્યંત મુસલામના
સહકા અને આસ વસીતાથી
મેળ કરનાર
ગુલામઅલી હાંજી ઈસમાઇલ
ગુલામઅલી હાંજી ઈસમાઇલ
કર્તા લાવનગર.

૧૮ મનકબત્ત, પાંચ અા

જનરા હક સાંકળીયુ તે

- ૧ લક્ષ્મી જાગો સીધે પંજેતનમે હય*
- ૨ મદલે હયદરસે નહોગા મેરાસીતા ખાલી*
- ૩ હયે કયા શીક અયે દીલ અગર મુશકિલ હયે*
- ૪ કંઈ કયું ન દીલસે બયાને ચાલી*... ..
- ૫ અય મોઅમેનો જહાંકે સરદાર હંચ અલી*... ૧૫
- ૬ કન્યાડી સોહાબતસે મેરા નાકમે દમ હય*... ૫૬
- ૭ નામ નાપકા જ્યાંપે મેરી સુખહો શાય*... ૫૮
- ૮ મદાહ ઉરકા અમ યેહ દીલે દાગદાર હયે*... ૬૪
- ૯ અયે કલમ લીખ નાઅતે ખતમુંલ મુરસલીન*... ૬૫
- ૧૦ બરાગે દાવરે દાદાર ચાઅલી મદદી*... ૬૭
- ૧૧ અયે ખાસઅે દાવર સલ્લે અલા*... ૭૦
- ૧૨ શહે દોજહાં આજ પેદા હવા*... ૭૪
- ૧૩ ચાનખી સલામા અલચકુમ=ચારસુલ સલામો અલચકુમ* ૭૬
- ૧૪ હો મુઆરક સરવરે ગુલપેહરત પેદા હવા*... ૭૮
- ૧૫ હુઆ આજ પએદા હમામે અનામ*... ૮૦
- ૧૬ મુશકિલ કુશા અલી હય, હાજત રવા અલી હય*... ૮૨
- ૧૭ જાલીકર કરમ તેરા મગર અમ ઉઠ ગયા મેરા*... ૮૫
- ૧૮ હરેક કરો ચમક રહા હયે*... ૮૬

માડા ગાસકરના કરાક

ના ભાવ ગગડીતે રૂ. ૧૦૦ ના કરાંક રૂ. ૨૧૫ છે, અને હજુ કરાંક રૂ. ૨૨૫ થશે, માટે હીક લાગે તો સોનાની, પતરી રજરજથી મોકલવી, અથવા હાંડી ખીડવી.

કરોડો તાવીજોનું ખાસ એકજ તાવીજ, વે ૧ લા નંબરમાં ઘણા સારો વધારો થયો છે. હય તાવીજ ખાસ હરણુના ચામડાઉપર હાયે લખેલું

તમામ ખીચારીઓથી અચવા, જદુ દુર યવા, જન પરીથી અચવા, અને પ્લેગથી અમાનમાં રહેવા. હમલને ખલલ ન પહોંચવા પવા, અચાઓને થતી બામરીઓ, તેઓનું ભરાઇ જવું, સસણી થવા, અને માત્ર હજજતમાં વધારો થવા માટે આ તાવીજ બહુજ કદી અસર અને કાયદો કરનાર છે, જેટલી તચ્ચરીક લખીએ થોડીછે. આ તાવીજ જાપેલું નથી બલકે ખાસ સહયદ મોઅમીન આહ હરનાઅશરી દીનદાર અને પરહેઝગારના હાયે લખોએલું છે. તાવીજની ડીમત પોસ્ટેજ રજીસ્ટર સુધાં નંબર ૧/ના રૂ. ૫ મર રૂ. ૩. ૨૫ પહેલે જાનને તાવીજમાં દોઆ હસમ નકશ એકજ જતના હતા, પણ હાલમાં ચામડા અને લખાણની સરાઇ મસુરતી ઉપરાંત પહેલા નંબરમાં કેટલીક ભારે ભારે દોઆઓ વધા- ૧ ડોહું મોહું દરેલ છે, જમણે હાયે ગાયવા ગણામાં મીણુ વીંઠમાં ફરીતે અથવા તાવીજમાં રાખીતે બાંધવું, ખાસ કામ વખતે જનરમાં જતી વખતે પાસે હોય તો હરકત નથી.

કીટમાં રાખેલું નાનું કરઆને શરીફ રૂ. ૨.

વચમાં દુરખીન છે તેમાંથી કીણા હરજ ઘણા મોટા દેખાય છે. અને તાવીજ તરીકે પણ બંધાય છે.

હાંડી નોતરે લિખ મોહર
મોહર મોહર મોહર
મોહર મોહર મોહર
મોહર મોહર મોહર

હાંડી નોતરે લિખ મોહર
મોહર મોહર મોહર
મોહર મોહર મોહર
મોહર મોહર મોહર

ઉમરખીનઆસે ખીખી
પ્રામાં તમો કતલ

ખિસમિલ્લાહિર રહમાનિર રહીમ, અદહમ્દો લિલ્લાહે રખિખલ
આલમીન, વસલ્લલ્લાહો અલા મોહમ્મદિન વ આલેહિ તાહેરીન.

કીતાબ ૧૦મી.) તા. ૧૫મી માહે રખીઉલઆખર સન ૧૩૩૫હી. (હિસ્સો ૬-કો.

તારીખે અઅસમે કુરી.

કર્તા-સુમત જમાતના તવારીખનવેશ
ખવાબમોહમ્મદસાહેબઅઅસમેકુરી.

મુકરરખપૃષ્ઠમાંનો પરચુરખ અધુરો અહવાલ

[ગયા ૫-માં અંકના પેજ ૯૬ થી સાંધણ.]

છી ફરમાવ્યું કે હજારે રસુલે ખુદા સં એ તમામ ચીજોથી
વાકેફ છે, એક વખત જીવરધલે પોતાની જમણી પાંખ ઉપર
ખેસારીને દુન્યા અને તેની અંદરની તમામ ચીજોની સૈર
કરાવી છે, એટલુંજ નહીં પણ આખી દુન્યાના ખાજાનાની

આવીયો આપને સોંપી છે, ઉપરાંત કયામત સુધીની બલકે ભુત અને ભવી-
ધની તમામ ખાળતોથી માહીતગાર કરેલ છે.

ઓ ખસરાવાળાઓ વળી કહું છું કે આ ખસરા તથા તેની અબુખાબુ
વાળા પાણીમાં ગરક થનાર છે, અને એવી મ્હા ભારે અઝીમ બલા આવનાર છે,

અથી આવશે તે પણ હું જાણું છું, જે શખસ એ બલા
અહીંયાથી નીકળી જશે તે ખુદાની રહમતને લાયક હોવાથી
શકશે, અને જેઓ પાણીમાં ડુબી મરશે તેઓ પોતાના ગુનાહોના
કારણે ડુબી મરશે, વલ્લાહો બેઝલામિલ લિલઅળીદ એટલે ખુદા પોતાના
બંદાઓ ઉપર કૃપા કરતો નથી.

શેખ મુફીદ અલય હિરરહમાએ અબ્દુલ્લાહ અસદીથી રીવાયત કરી છે
કે બસરામાં જંગે જમલ ખતમ થયા પછી અમ્મારે વાસીર ખીખી આએશાની
પાસે ગયા, કે તે વખતે તેઓ ઇબ્ને અબી ખલફને ઘરે હતા, અમ્મારે કહ્યું
કેમ ઓ માદર ! તમે જોયું ? કે દીનદારો દીન માટે કેવી તલવાર ચલાવે છે ?
ખીખી આએશાએ કહ્યું કે તમારી ફતેહ થવાથી તમોને અવું કહેવાનું સુજે છે
માટે મરજીમાં આવે તે કહે, અમ્મારે જવાબ આપ્યો કે ફતેહ થવાથીજ સુખનું
નથી, બલકે ખુદાની કસમ અગર બનવા ટાળ તમારું લશકર અમોને હરા-
વીને યમનના બગીચાઓ સૂધી અથવા બહરેન સુધી લગાડી આપત તો પણ
મારા યકીનમાં ફરક પડત નહીં, કેમકે અમો હારીયે કે જીતીયે તેના ઉપર
અમારું ઇમાન નથી, અમારું ઇમાન અને યકીન એજ છે કે અમો હંઝલી
અંની તરફદારીમાં હક ઉપર છીએ અને તમો તેમની દુશ્મની કરીને ખાતલ
રસ્તે ચડ્યા છો.

ખીખી આએશાએ કહ્યું કે તેમાં તારી ખતા નથી, તમોને એમજ સમ
જાવવામાં આવેલ છે, ઓ અમ્માર હવે ત્હારી ઉમર ઘણીજ મ્હોટી થઇ છે,
જીંદગી ફના થઇ ગઇ, હાડકા ઘસાઇ પીસાઇને ઝીણું થઇ ગયા, છે, માટે
ખુદાથી ડર, અને અલીઈબ્ને અબી તાલેબની મોહબ્બતમાં દીન ઇમાનને તબાહ
કર નહીં.

આ સાંભળીને અમ્મારે જવાબ આપ્યો કે અરે તમો વીચાર્યા વીન અવું
તે શું કહે છે ? ખુદાની કસમ મેં ઘણીજ ખારીકીથી તપાસ કરી અને બહુજ
ઊંડી નજરે જોયું, પણ નખી સાહેબના અસહાબોમાંથી હઝરત અલીઅં શીવાય
કોઈ સંપૂર્ણ ફઝીલત ધરાવનાર નજરે પડ્યું નહીં; હંઝલીઅં સર્વેથી વધારે
કુરઆને શરીફને પઠનાર અને તેની તાવીલ સમજનાર છે, એ સર્વેથી વધારે
કુરઆનની હુરમત રાખનાર છે, એ શીવાય હઝરતે રસુલે મકબુલ સંના સર્વેથી
વધારે નજીકના સગા છે, સર્વેથી વધારે વાજીબ અને સુન્નત અદા કરનાર છે,
તેમજ તેમના ઉપર સર્વેથી વધારે ગમ અને મુસીબતો છે, આ સાંભળીને ખીખી

આએશાએ કાંઈ જવાબ આપ્યો નહીં, લખે છે કે એક પ્રમત ઉમરખીનઆસે ખીખી આએશાને કહ્યું કે અમારી ભારે ઉમ્મેદ હતી કે જમલની લડાઈમાં તમે કતલ થયા હોતો. અમે બહુજ રાજ થાત ! ખીખી આએશાએ ગુસ્સામાં આવીને કહ્યું શામાટે અવી ઉમ્મેદ રાખતો હતો ? તેણે જવાબ આપ્યો કે તમે કતલ થાતો ખેહીશતમાં જાત, અને અમારે હઝરત અલીને મહેણા મારવા અને ઠપકો આપવાની મજાહ પ્રડત, કે અરર નખી સાહેબની ખીખી મોઅમેનોની 'મા'ને કતલ કરાવી નાખ્યા.

કેટલાંક ટુંકી સમજવાળા તેમજ હં અલી અં સાથે અદાવત રાખવા વાળા આપ ઉપર એ બોહતાન મુકે છે કે આપે મુસલમાનોની સામે નાહક લડાઈ કરી, પણ તેઓ ઇન્સાફની નજરે જોતા નથી, તેમ આપના મરતબા તરફ ખ્યાલ કરતા નથી કે આપ માઅસુમ હતા, આપ ઇમામ હતા, આપ નુરે ખુદા હતા, એ શીવાય નખી સાહેબે આપના ફઝાએલ એટલા ખયાન ફરમાવ્યા છે કે સુન્નત જમાતને ત્યાં દફતરના દફતર ભરેલા છે, અને શીઆહને ત્યાં તો ફઝાએલની ખાણો લગરેઝ છે, એટલુંજ નહીં પણ આપના દરેક કામની તાઅરીફ ફરમાવી છે, બલકે દરેક કામની ખાખત, તેમજ આપની સાથે નેકી અને બદી કરનાર વીશે પણ ફરમાવી આપેલ છે, જેમકે જનાબે મોહક કેહુસી નસીરુદીન સાહેબ અલયહિરરહમાએ તજરીદુલ એઅતેકાદમાં લખ્યું છે કે “મોહારેખુદુ કેફરહ, વમોખાલેફહુ ફસકહ ” એટલે અલીની સાથે જંગ કરનાર કાફર છે, અને આપથી વિરુદ્ધ વરતનાર ફસિક છે, અને મજલીસી અલયહિરરહમાએ ખેહાફલ અનવારમાં ફરમાવ્યું છે કે આ જગ્યોએ વીરુદ્ધતાથી મતલબ એ છે કે આપે મદદ માટે બોલાવ્યા છતા જેઓ ગયા નહીં તેઓ સખત અઝાબને પાત્ર નખી સાહેબના ફરમાન મુજબ થયા, જેમકે આપે ફરમાવેલું કે “વખુદમખખઝલહ” એટલે હે ખુદા જે અલીની મદદ નકરે તેને ઝલીલ કર.

અને હદીસમાં છે કે હં રસુલે ખુદાસં ફરમાવ્યું કે યાઅલી હખોક હખી, વ સિદમોક સિદમી” એટલે યા અલી તમારી સાથે લડે તો જાણે મારી સાથે લડ્યો, અને તમારી સાથે મુલેહ કરી તો જાણે મારી સાથેજ મુલેહ કરી.

સુન્નત જમાતની ક્રીતાબો જેમકે સોનને ઇખને માજહ, મસનદ, ફઝાએલે અહમદે હમ્બલ, રીદ્દીસમુલ અખખાર, શેરવીયાહ વીગેરેને આધારે જનાબે મજલીસીએ ખેહાફલ અનવારમાં લખ્યું છે કે હં રસુલે ખુદા સંમે હં અલી

અં ૪૦ ફાતેમા અં ૪૦ ઇમામે હસન અં ૪૦ ઇમામે હુસેન અં તરફ નજર કરીને ફરમાવ્યું કે “ અનાહારેબુન લેમન હારબકુમ, વસિદ્મુન લેમન સાલમકુમ, એટલે તમારી સાથે જંગ કરે તેની સાથે હું જંગ કરું, તમારી સાથે સુલેહ કરે તેની સાથે હું સુલેહ કરું.”

એ શીવાય જે વખતે હં અલી અં સાથે બસરાવાળા તેમજ શામ-વાળાએ જ્યારે જ્યારે લડાઈ કરી ત્યારે એજમાનો હતો કે સુન્ની તથા શીઆ-હના તમામ ફિરકાના અકીદા મુજબ સર્વાનુમતે હં અલી અં બલીકા અને ઇમામ હતા, અને જમાનાના ઇમામ માટે નબી સાહેબની હદીસ મશહૂર છે, તેમાં મતભેદ નથી કે “ મન્માત વદમયઅરિફ ઇમામ જમાનેનેહી માત મૈતતન બહેલિયહ ” એટલે જમાનાના ઇમામને જોળખ્યા વીના મરી ગયો તે બહેલીયત મોતે મર્યો.

તો એ લોકોએ હઝરતને જોળખ્યા નહતા એમ નથી, પણ જોળખીને બેઅત કરીને ઇમામ ફત્વીકારીને સામે લડ્યા, એટલે ઇમામની સામે તલવાર ઉપાડીને દુશમનો તથા મુશરિકોની જેમ સામે થઈને લડ્યા, તો તેમાં હં અલી અંનો લેશ માત્ર દોશ નથી.

એટલુંજ નહીં પણ હં અલી અં તેઓ સાથે લડાઈ કરી નથી, બલકે એ લોકોએ બલવો અને બંડ ઉઠાવીને માણસો લેગા કરીને લશકર બનાવીને હં અલી અંની સામે લડવા તૈયાર થયા, ત્યારે આપે તેમને પહેલેનો પૈગામ મોકલ્યા કે બંડ ઉઠાવે નહીં, અને જ્યારે કોઈ રીતે માન્યા નહીં ત્યારે આપ તેઓના ઝુલ્મને અટકાવા માટે ગયા, અને જતાંજ લડાઈ નહીં કરતા સુલેહ માટે ઘણાં સંદેશા ચલાવ્યા, ઘણા જણને વચમાં નાખ્યા, છેવટે પોતે હથયાર વીના ખાલી હાથે પેહરાણુલર મૈદાનમાં જઈ દુશમનોના સરદારોને બોલાવીને સમજુતી આપી, છતાં પણ માન્યા નહીં ત્યારે આપ નાઉમ્મેદ થઈ પાછા આવીને કાંઈ પણ ઉશકેરણી શીવાય શાંત બેઠા, તેટલામાં દુશમનોએ તીર ચલાવ્યા, અરુહાબોએ પેકાર કર્યો કે અમે જળમી થયા, તોપણ આપે કાંઈ જવાબ આપ્યો નહીં, વળી બીજું ટોળું ફર્યાદ કરતું આવ્યું કે ચા હઝરત આપ દફે કરવા માટે કાંઈ પણ ફરમાવતા નથી અને દુશમનોતો તીરનો વરસાદ વરસાવે છે, અમો જળમી થઈએ છીએ.

અટલી હદ સુધી મામલો પહોંચ્યો અને સામાવાળાઓએ ઝુલ્મ કરવો શુરૂ કર્યો ત્યારે આપે લાચારીએ દફે કરવા લડાઈ કરી છતાં આપ ઉપર બોહતાન મુદતાર કેટલી દીલેરી અને ચોર કોટવાળને દંડે એવું કરે છે ?

હ૦ અલી અં ઉપર એવા ખોટા તોહમત મુકવાને બદલે ઇનસાફી શખસ ગેર મઝહબનો હોય તે જુવે તોપણ આપની તાઅરીફ અને વખાણ કરે કેમકે આપની સહન શીલતા આપનો સખર હદથી વધારે હતો, અને આપની રહમની તો વાતજ શી? અલ્લાહો અકબર આપની રહમ વીશે લખે છે કે જમલની લડાઇ પછી દુશમનેની ઓરતો બચ્ચાઓને કેદ કર્યા નહીં, લોંડી ગુલામ બનાવ્યા નહીં, તેમનો માલ પણ લુટવા આપ્યો નહીં, તે તો ઠીક પણ બસરામાં ઢંદેરો કરાવ્યો કે જેની કાંઇ પણ ચીજ અમારા માણસ પાસે જેવામાં આવે તે ઉપાડી બચ, તેથી લોકો આવી આવીને શોધતા અને કાંઇ પોતાની ચીજ ઓળખતા તે લઇ જતા, એટલે સુધી કે પોતાની તપેલી કાંઇ પાસે જેતા કે તેમાં ખાણું પકાવે છે તો તરત તે ખાણું કઢાવી નાખીને ઉપાડી જતા હતા, એટલી પણ દુરસ્ત આપતા નહીં કે તે પકાવી રહે પછી લઇ જઇએ, કેમકે તેઓને હ૦ અલી અંની ખીક ન હતી ડર ન હતો, તેઓ બાણતા હતા આપ બહુજ ઇનસાફી અને રહમ વાળા સહનસીલજે, કેટલાંક પોતાના સામાન માટે સાક્ષી પણ લાવી શકતા નહતા, છતાં આપ દરમાવતા હતા કે કસમ ખાતને લઇ જાઓ.

હ૦ અલી અં ઉપર એવા ખોટા તોહમતો કાંઇ હાલમાંજ મુકાતા નથી પણ અસલથીજ મુકાતા આવ્યા છે, તેમાં આ ઝમાનાએ હદ કુદાની આપી છે, આગલા ઝમાનાના હઝરતની શુબ્બઅત અને બહાદુરીમાં કલામ કરતા નહતા પણ આ ઝમાના વાળા કેટલાક તો આપની શુબ્બઅતને પણ બદલે લગાડે છે જેમકે મીરઝા કાદયાની જેમણે મહેદી હોવાનો દાવો કર્યો તેમના ખાસ માનવંતા મુરીદ અબ્બદુલ કરીમે ‘ખિલાફતે રાશેદહ’ નામની ક્રીતાબ લખી છે તેમાં પેજ ૯૦૮માં લખે છે કે “અલીયે” થોડાક પૈશાનો છલ્લો (નજીની હલકી વીટીને છલ્લો કહે છે) શીઆહના એતેકાદ મુજબ રૂકમાં આપ્યો તેથી શું થયું? અને તેનાજ રખ-માં પેજમાં લખે છે કે “અલી” ડરપોક (ખીલામણા) કમઝોર, અને નીશાકથી વરતવા વાળા હતા, અને તેથીજ તેમની ઓલાદ પણ તેથીજ થઇ.

કેમ વાંચકો! આ કેવા શબ્દ?! અવા શબ્દ વાંચી કેમકેમાટી ઉપજે છે! અને અફસોસનો પાર રહેતો નથી, દોલ ભરાઈ આવે છે કે—અવા તમામ દુન્યા માટેના મહાન ઈમામ, અવલીયા, મુજાહીદ, (જહાદ કરનાર) કાતેલુલ મુશરેકીન, તમામ હુન્નરમાં એકતા સંખાવતનાદર્યા, દત્તાવી, દત્તાવી, માટે અવા હલકા શબ્દો મુસલમાનનો વાપરેજ નહીં પણ હોંદુ કે અગ્રેજ પણ વાપરતા નથી, તમોએ હ૦ અલી વીશે એક આર્યાનો મત ગયા વરસના રાહનમતમાં વાંચ્યો હશે તે તપા ૯-૧૦ માં અંકમાં ૨૪૩માં પેજમાં જુઓ અને આ જુઓ! હ૦અલીએ વીટી આપી તે દુરઆવની ઓળી આયતમાં છે તેને થોડા પૈશાનો છલ્લો લખે છે તે પણ શીઆહના એતેકાદ મુજબ, એટલે પોતે તે પણ સાચુ માનતા નથી.

અફસોસ થાય છે દોલ બળીને કયામ બને છે કે ઇસ્લામના ૭૩ દિર્કાના ખારજી વિં સહિત ૭૩ દિર્કા એક મતે કબુલ કરે છે કે શુબ્બઅત અને સખા.

પલમાં હું અલી અં જેવું કોઇ થયું નથી, કે હજારો દુશમનો વળી તેમાં મોટા
ખડાદુરો ચુરારો જેમકે મરહુમ અન્તર વીં ની સાથે એકલા લડ્યા, અને રાહ
ખુદમાં વરખાર લડાવી આપ્યું, હારને અમીર કરી આપ્યા, એવા મોલા
મારે અવા શબ્દો ! !

એ મવલાનું એવું રોચ્ય અને દળદળા ભર્યું પાક નામ છે કે અગર નામદ
એતેકાદથી એ નામનું વિદ્ કરેતો મદ્દ બની જાય ! અને ઘણા ખરા તો વીદ પણ
કરે છે, જેમકે કહ્યા કરે છે કે—

શાહે મદ્દ શેરે યઝદાં કુવતે પરવરદિગાર ! *

લાફતા ઇલ્લા અલી લાસૈફ, ઇલ્લા રુદ્દીકાર ! *

અર્થ—મરહોના શાહ, અલ્લાહના શેર, પરવરદીગારની કુવત, ખરો મદ્દ કોઇ નથી
પણ હું અલી અં, તેમજ ખરી તલવાર કોઇ નથી પણ ઝુલફકાર.

સુન્નત જમાત તથા શીઆહમાં મોઅતાર સહીહ હદીસ મશહુર છે કે હું રસુલે-
ખુદાએ ફરમાવ્યું કે ‘અના વઝલીયુન મિન તુરિન વાહેદ’ એટલે હું તથા અલી
એકજ તુરથી છીએ.

આતો હાલના કમાનાવાળા હું અલી અં શેરે ખુદના વીરોધીઓની બાબત
જાણી, હવે આગળના કમાનાવાળા વીરોધીઓમાંથી એકાદ એ જણની વાત વાંચો, કે
જે હનેઝ એ સ્ત્રીનીમાં લખે છે કે અસરાવાળાઓમાંની એક શખ્સ હજરતે ઇમામે ઈસુવ
આમેદીન અન્ની ખિદમતમાં હાજર થયો ત્યારે તેને કંઈ કે યા હજરત આપના દાદા
હું અલી ઇબ્ને અબીતાલીએ ઘણા મોઅમેનેને કતલ કર્યા છે તે કેમ ? !

આ સાંભળીને તેની અળી ન જાગતી વાત ઉપરની આપની આંખોમાંથી આંસુ
વહેવા લાગ્યાં, એટલે સુધી કે આપે હાથની હથેળીમાં એ આંસુ ઝીલ્યાં, અને હથેળી
આંસુથી ભરાઇ ગઇ ત્યારે આપે એ આંસુ લોચ નાખ્યા, પછી આપે જવાબ આપ્યો
કે જો અસરાવાળા ખીરાદર હું અલી અંએ એકે મોઅમિનને કતલ કરેલ નથી,
અને જો લોકો આપના હાથે કતલ થયા તે મુસલમાન ન હતા, પણ ઇસ્લામના ગત્રપાથી
જ્યારે ફાવ્યા નહીં ત્યારે લાચારીએ જાહેરમાં જાન માલ ખયાવા ઇસ્લામ લાવ્યા હતા,
પણ તેઓના દીવમાં કુદર છુપુ હતું પણ શું કરે ? કાંઈ ઇલાજ નહતો તેથી વખત અને
મવકો મળે એ કુદર જાહેર પાડવાની રાહ જોતા હતા, એટલે સુધી કે જ્યારે હું અલી
અન્ના વિરોધી વધી ગયા અને ઝાઝા જણ એકલા થયા ત્યારે એ યુગઝ ઉમરી નીકળ્યો
અને ખુદ્દેખુદ્દી અદાવત જાહેર કરીને આપની સામે થયા.

આ સાંભળીને કુશવાળો એક ખુદો બોલ્યો યા રસૂલકાદના શરકદ આપના દાદા
તો એમ શરમાવા હતા કે જો આમારી સામે ખંડ ઉઠાવશે તેજો આમારા ભાઈ અને
ખીરાદરોમાંથી છે, તો જો તેજો કાદર હશે તો શીરીતે અમીરલ મોઅમેનીન તેઓને ભાઇ કહતે ?

આપે જવાબ આપ્યો કે તેનાં શું હરકત છે ? શું તમે કુરઆને શરીફમાં વાંચેલ
નથી ? કે ખુદા ફરમાવે છે કે “વએલા આદિન અખાહુમ હુદ.” એટલે આપની કોમ

(જે કાશર હતા) તે હુદ નખીના ખીરાદરો અને ભાઈ છે, તો જે મુજબ હ૦ હુદ નખીના એ કાશરો ભાઈઓ અને ખીરાદરો હતા, તેજ મુજબ હ૦ અલી અન્ના એ લોકો ખંડ ઉદાવનાર ખીરાદર અને ભાઈ હતા, અને એ હુદ નખીની કોમને ખુદાએ સખત વીટાળ્યા અને વાતીઝોડાથી હલાક કરી, અને હ૦ હુદ તથા તેમને ચાહનારાઓને નખત આપી.

ખીખી આઝેશા સાહેબાને જનામે અમીરૂલ મોઅમેનીન અલયહિરસલામની સાથે જે દુશમની થઈ તેનું કારણ સુન્નત જમાતના તવારીખ નવેસ અબ્દુલહમીદ બિન અખીલહદીદ મોઅતઝલીએ “નહુલખલાગાહ” ની શરાહ કરી છે તેમાં લખે છે કે હ૦ અલીએ એ નહુલખલાગામાં લખ્યું છે કે ખીખી આઝેશાના દિવમાં અમારા પ્રત્યે કીતો જોશ મારતો હતો તે ખરી વાત છે, કેમકે જે ઝમાનામાં હું શેખ અબુયુસુફ યાઅકુબ બિન ઇસમાઇલ લુખ્યાનીની પાસે ઇસ્મ શીખતો હતો ત્યારે હ૦ અલી અન્ના મજકુર કલામ હું પડ્યો, અને શેખને અરજ કરી કે શા કારણથી ખીખી આઝેશાને હ૦ અલી અન્ સાથે અદાવત હતી?

આ સાંભળીને એ સાહેબે લંબાણથી જવાબ આપ્યો, અને ખુલાસાથી હું દરજ કહું કેમકે મેં જરાબર ધ્યાનથી સાંભળીને યાદ રાખેલ છે, છતાં કોઈ બાબત જરાબર ધ્યાનમાં રહી નહીં તેનો પુરો ખુલાસો અને મતવજબ ધ્યાનમાં છે.

અદાવતનું પહેલું બી રોપાણું તે એ કે જનામે ખદજતુલ કુખરા નખીસાહેબના ધરવાળાં તે જનામે ફાતેમએ ઝહરા અન્ની વાદેદા પુદાની રહમતે પહેંચ્યા ત્યારે નખી સાહેબે ખીખી આઝેશાની સાથે શાદી કરી, તો ખીખી આઝેશાને જનામે ફાતેમા સાથે બન્યું નહીં, અને શોકને દીકરી હોવાથી અદાવત પેડી, ઉપરાંત નખી સાહેબ જનામે ફાતેમાને બહુજ ચાહતા હતા, અને હદ ઉપરાંત લાડ અને પ્યાર કરતા હતા, તે ખીખી આઝેશાથી જોવાતું અને ખમાતું નહોતું.

એ શીવાય નખી સાહેબ વારંવાર લોકોની સામે ફરમાવ્યા કરતા હતા કે- “ઇન્નહા સય્યદતો નેસાઇલ આલમીન, વ ઇન્નહા અદીલતો મયમ બિન્તે ઇમરાન, વ ઇન્નહા એઝા મરત ફિલમવકેફે નાદા મોનાદિન મિન જેહતીલ અર્વે યાઅહલહમવકેફે ગુઝઝ અબ્બસારકુમ લેતઅબર ફાતેમતો નિન્તે મોહમ્મદ સન્” એટલે ફાતેમા હુન્યાની તમામ બાનૂઓની સરદાર છે, અને જન્મ મયમ બિન્તે ઇમરાન જેવો મરતઓ ધરાવે છે, કયામતને દીવસે હથના મૈદાનમાં આવશે ત્યારે અર્ધ તરફથી એક આવાજ આવશે કે ઓ મહશરવાળાઓ પોતાની આંખોને બંધ કરો કે હ૦ મોહમ્મદે મુસતશ સન્ની દીકરી જનામે ફાતેમા અન્ પસાર થઈ જાય તો આ હદીસ ખરી અને સર્વેએ એકમતે માન્ય રાખેલી છે તેમાં કોઈ પણ શક હેજ નહીં.

ખીખી કારણ એ બન્યું કે ફાતેમા અન્ની શાદી હ૦ અલી અન્ સાથે થઈ, વળી બહુજ ધામધુમથી થઈ (કે હુન્યા પેદા થઈ ત્યારથી અલ્તાર સુધી એવા ખાસ ખુદાઇ માન અને ઇકરામથી થઈ નથી) કે અલ્લાહ જલ્લશાનહુએ અર્ધ ઉપર મલાએકાની રૂબરૂ

એ શાદીની ધામધુમ કરી* તે પછી દુન્યામાં હજરત રસુલે ખુદાએ જાહેરમાં શાદી કરી આપી, તો એ કારણથી પણ ખીખી આએશાને દુશમની થઈ.

હા રસુલે ખુદાએ અનેક વખત એમ પણ ફરમાવ્યું છે કે જે કારણથી ફાતેમાને ઇબ્ન થાય છે અને જે ચીજ તેમને ગુસ્સામાં લાવે છે તે ચીજ મને પણ ગુસ્સામાં લાવે છે, ફાતેમા મારા કલેજનો દુકડો છે, તે જેનાથી નારાજ થાય તેનાથી હું પણ નારાજ થાઉં છું.

તો ખુદ્દી વાત છે કે શોકની દીકરી પ્રત્યે એવો પ્યાર અને અવીયાહના, અવું માન અદેખાઈનું કારણ છેજ, અને જનાએ ફાતેમાની તાઅઝીમ અને ઇજ્જત વધારે કરતા તેમ તેમ ખીખી આએશાના દીલમાં કીતો વધતો જતો હતો, કેમકે ઇબ્નસાની તાકત વળી સ્ત્રીજાત આથી ગોઠી બાળતો ખમી શકતી નથી ત્યારે આતો ઘણીજ વધારે બાળત કહેવાય.

તો જ્યારે ફાતેમા સાથે અદાવત પડી ત્યારે તેમના શવહર સાથે તો થાય. તે સ્વભાવીક વાત છે, અને પાડોસણો એક બીજીની વાત કહી દેતી, તેથી વધારે દુશમની થતી, અને ખીખી આએશા પોતાના બાપ હા અબાઅકર પાસે શીકાયત કરતા તેથી તેઓને પણ માહું લાગતું અને હા અલી પ્રત્યે કીતો પેદા થતો.

એટલુંજ નહીં પણ હા અલી અંની તાઅરીફ નખી સાહેબ બહુજ કરતા તેથી પણ હા અબાઅકરને ખરાબ લાગતું હતું.

આ પછી હા અલી વીશે લખે છે કે તેઓ પણ નખી સાહેબ પાસે પોતે એકલાજ માનવંતા થવા આકતા હતા તેથી ખીખીને એવો મવકો મળવા દેતા ન હતા, (આ વાત હા અલી પ્રત્યે તદ્દન મન ઘડત છે).

તો એવા એવા કારણથી અરસ પરસ દુશમની વધી ગઈ, અને એતો ખુદ્દી વાત છે કે અવાઅવા કારણથી આપસમાં દુશમની થાય છે, વળી ખીખી આએશા ઉપર દુશમનોએ તોહમત મુક્યુ, તો જો કે હા અલી એતોહમત કરવાવાળાઓમાં શામીલ નહતા, પણ તેમણે નખી સાહેબને એવો મત આપ્યો કે ખીખી આએશાને તલાક આપી દીએ.

આ વાતો ખીખી આએશાને કાને પહોંચી, ખીખી આએશાએ કાંઈ કહ્યું તે વાત મીહું મરચું નાખી વધારીને સુખુન ચીન સ્ત્રીયોએ હા અલી અને જાં ફાતેમાને પહોંચાડી, મતલબ કે અવા અવા કારણથી ખટપટ થઈ અને દુશમનીએ ઘર કચું.

નાજી કહે છે કે આ સાહેબ હા અલી અં તથા ખીખી આએશા વચ્ચે

* એ માઅમુમાની શાદીનું બયાન બહુજ રસીક અને લગણી લખવા જેવું છે રસ કસથી ભરપૂર છે એક વખત વાંચવાથી મન સૈર થતું નથી, અમોએ “તોહફતુલ માઅમેનાત” નામની બસ્તો પેજની કીતાબમાં ૪૧ પેજમાં વસ્તુ શાદીનો આહવાલ લખ્યો છે, તેમાં હરકુ શેખરમાં પણ એ આહવાલ દરજ છે,

દુશમન થવાના અવા અવા અનેક કારણો લખાણથી લખ્યા છે, પણ અમે ઘણે ભાગે માનતા નથી કેમકે તેઓએ હૃદય અંતર તથા જન્મ ક્રાંતિમા અંતર જે નુરે ખુદા છે તેમને ખાકી ઇન્સાનની જેમ દુન્ય દાર ગણીને દુન્યાના ખાકી ખંદાઓમાં જે અદેખાઈ, હસદ, લોભ, હીરસ વીં સમાએલ છે, અને તેના કારણે જે અણુખનાવ, દુશમની, કુસુંપ વીગેરે થાય છે તે આ ખુજુર્ગવારો માટે પણ લાગુ પાડેલ છે, પણ આ સાહેબોમાં એવી ખસલતોનું નામ વટીક હતુંજ નહીં. આ ખુજુર્ગવારો તો નુરે ખુદા મલાએક ખસલતના હતા, તેમની શાનમાં અવા શખ્દો ઓચરવા તે સખત બે અદબી અને ગુનાહ છે, તેમની પાકઝાતમાં એળ લગાડવા સમાન છે.

એ ખુજુર્ગવારો પાક માઅસુમ હતા જે વીશે ખુદા ફરમાવે છે કે બીજી કાંઈ નથી પણ એકે અએ અહલેખયત (ધરના લોકો) ખુદા ઇરાદો કરે છે કે તમારાથી ગુનાહોની નાપાકી લઈ જાય એટલે દુર કરે અને તમોને ગુનાહોથી પાક કરવાની રીતથી પાક કરે, એટલે અએ પયગમ્બરના અહલેખયત ખુદાએ તઆલાના ઇરાદાએ એ બાબત ચાહી છે કે તમારાથી ખતા અને ગુનાહ દુર કરે એટલે તમો કોઈ નહાનો મોહટો ગુનાહ કરવા ન પામો અને તેથી તમો પાકજ રહો, અહલેખેતના ઇજમાઅથી આ આયત હઝરતે રસુલે ખુદા સં અને હઝરતે અલી અં અને જનાબે ક્રાતેમા અં અને હઝરતે ઇમામે હસન અં અને હઝરતે ઇમામે હુસયન અંની શાનમાં નાઝીલ થઈ છે, અને અહલે સુન્નત જમાઅતની ઘણી રીવાયતો એ બાબત ઉપર દલાલત કરે છે, જેમકે “સહીહ ખુખારી”માં અને “જમઅખયનુસ્સહીહૈન”માં ખીખી આયશાથી મનકુલ છે, અને “સહીઅખુદાઉદ” અને “મવતાએ માલીક”માં અનસથી અને મસનદે અહમદહમ્મલ માં ઉમ્મે સલમાથી, અને “તફસીરે સોઅલખી”માં અખુ સઈદ ખુદરીથી અને તે શીવાચ અહલે સુન્નત જમાઅતની ઘણી ક્રીતાખોમાં મજકુર છે કે આ આયત હઝરતે અલી અં અને જનાબે ક્રાતેમા અં અને હઝરતે ઇમામે હસન અં અને હઝરતે ઇમામે હુસયન અંની શાનમાં નાઝીલ થઈ છે, અને “મસનદે અહમદહમ્મલ”માં લખેલું છે કે અતાએ બિનરયાહ કહે છે કે ઉમ્મે સલમાએ ફરમાવ્યું કે એક દીવસ જનાબે ક્રાતેમા અં માટીની હાંડીમાં ખાણું રાંધ્યું હતું અને તે ખાણું રાંધીને હઝરતે રસુલે ખુદા સંની પાસે લાવ્યા અને તે વખતે હઝરત મારા ઘર હતા, જનાબે ક્રાતેમા અં તે ખાણું હાજર કર્યું તો હઝરતે રસુલે ખુદા સં ફરમાવ્યું કે અએ મારી આંખોની નુર હઝરતે અલી અં અને હસન હુસયન

અંને મારી પાસે બોલાવી લાવ કે તેઓ મારી સાથે ખાવું ખાય, જ્યારે તેઓ હાઝર થયાં ત્યારે પાંચે જણાઓએ ભેગાં બેસીને ખાવું ખાધું તે વખતે જીખરઈલ ખુદા પાસેથી આ આયત લખને નાઝીલ થયા તો હાઝરતે રસુલે ખુદા એ એક ચાદર તેઓ ઉપર ઓઢાડીને ફરમાવ્યું કે ખુદાવંદા આ ખાસ મહારી અહલેખયત છે, તેઓથી શુનાહોની નાપાકી ઉપાડી લે, તો જ્યારે મેં હાઝરતની આવી દોઆ સાંભળી તો કહ્યું કે યા હાઝરત હું પણ આપથી છું ? હાઝરતે ફરમાવ્યું તું પણ ખયર ઉપર છે લૈકીન અહલેખયતમાંથી નથી.

અને ઉમ્મે સલમાંથી બીજી રીવાયતમાં છે કે હું પણ ચાદરનો ખુણો પકડીને દાખલ થઈ અને મેં કહ્યું કે હું તમારાથી છું ? હાઝરતે રસુલે ખુદા સં મારા હાથમાંથી ચાદર ખેંચી લીધી અને ફરમાવ્યું કે તું ખયર ઉપર છે પણ તું અહલેખયતમાં નથી, અને સોઅલખીએ અળદુલાહ બીને જાઅફરે તેઆરથી રીવાયત કરી છે અને તે રીવાયતનો છેલ્લો ભાગ આ છે કે હાઝરતે રસુલે ખુદા સં ફરમાવ્યું કે દરેક નખી માટે “અહલ” હોય છે અને આ ચારે મારા અહલ છે તે વખતે આ આયત નાઝીલ થઈ, હાઝરત રસુલે ખુદા સંની ઝયનળ બીબીએ કહ્યું કે યા રસુલે ખુદા સં હું તમારામાં દાખલ થઈ જાઉં ? હાઝરતે ફરમાવ્યું તું પોતાની જગ્યાએ ખૈર ઉપર છે, એટલે અહલેખયતમાંથી નથી, અને સોઅલખીએ મજમાઅથી રીવાયત કરી છે કે એક દીવસ હું મારી મા સાથે આયશાં પાસે ગયો અને તેને કહ્યું જમલની લડાઈને દીવસે તેં જોયું કે તેં ચઢાઈ કરી અને ખુદાના હુકમની બાહર થઈ ગઈ, અને ખુદાએ ઘરમાં રહેવાનું ફરમાવ્યું છે, આયશાએ કહ્યું કેતે ખુદાની તરફથી બનવાનું હતું તે બની ગયું, પછી મેં આયશાને હાઝરતે અલી અં વિષે પુછ્યું, તેણે કહ્યું તેં મને એ શખ્સ વિષે પુછ્યું કે જેને હાઝરતે રસુલ સં સઘળાં માણસો કરતાં વધારે દોસ્ત રાખતા હતા, અને એના શવહર વિષે પુછ્યું કે જેને હાઝરત અમો સઘળાં કરતાં વધારે દોસ્ત રાખતા હતા, અને મને ખુદાની કસમ છે મેં જોયું કે હાઝરતે અલી અં અને જનાબે કાતેમા અં અને હાઝરતે હસન અને હુસયન અંને હાઝરતે રસુલે ખુદા સં પોતાના જામામાં લઈ લીધાં અને તે જામાને તેઓના માથા ઉપર નાંખ્યો અને ફરમાવ્યું કે ખુદાવંદા આ મારી અહલેખયત અને મારા સગા છે, માટે તેઓથી નાપાકી દુર કર અને તેઓને મઅસીયત (શુનાહ)ની આલુદગીથી પાક પાકીઆ કર, આયશા કહે છે કે મેં કહ્યું કે યા રસુલે ખુદા સં હું આપની અહલેખયતમાં છું, ? હાઝરતે ફરમાવ્યું દુર જા કે તું મારી અહલેખયતમાં નથી, અને “સવા

એકે મોહરકમાં લખ્યું છે કે “મુસલીમ”માં મજકુર છે કે હઝરતેરસુલે ખુદા સં ફરમાવ્યું કે હું તમોને પોતાની અહલેખયત વચ્ચે ખુદાને યાદ દેવરાવું છું, અમોએ અયદખિને અરકમને પુછ્યું કે તેમની અહલેખયત કોણ છે? શું પયગમ્બર સાહિબની ઓરતો છે? કહ્યું કે નહીં, ખુદાની કસમ કે તહકીક ઓરત મરદની સાથે એક મુદત સુધી હોય છે પછી જ્યારે મર્દ તેને તલાક આપે છે ત્યારે તે ઓરત પોતાના બાપને ઘેર પોતાની કૌમમાં ચાલી જાય છે, અને આ જગ્યાએ તેઓની અહલેખયત તેની નજીકના અને સગા બંડાલા છે કે જેઓ ઉપર સદકો હરામ છે.

અને સહીહ દાઉદ અને “મવતાએ માલિક”માં છે કે અનસે રીવાયત કરી છે કે જ્યારે હઝરતે રસુલે ખુદા સં સુબોહની નમાઝ માટે બહાર નીકળતા હતા ત્યારે જનાબે ફાતેમા અબ્ના દરવાજા ઉપર આ આયત નાઝીલ થવા પછી આવાજ આપતા હતા કે અએ અહલેખયત સુબોહની નમાઝનો વખત થયો, નમાઝને અદા કરો, એમ ફરમાવીને આ “તતહીર”ની આયત વાંચતા હતા અને આ આયતમાં “ઈન્તમા” નો શબ્દ હસ્ર માટે આવેલ છે, એટલે એમાં જેના માટે બયાન હોય તેનાજ માટે તે બાબત છે ન બીજા માટે, અને “ઐત” (ઘર) થી મુરાદ “બયતે નખુવત” ન ઓરતોનું ઐત(ઘર) અને અહલેખયતેરસુલે ખુદાએ મુકરર કર્યા છે કે તે અલી ફાતેમા હસન અને હુસયન અં છે, જેમકે ફખરે રાઝીએ તફસીરે “કબીર” માં લખ્યું છે કે તમારાથી નાપાકીને લઈ જાય એટલે તમારા ઉપરથી ગુનાહોને દુર કરે અને તમોને પાક કરે એટલે તમોને “કરામત” નો પોશાક પહેરાવે, અને અહલેખયતનો શબ્દ સામાન્ય રીતે સર્વેના ઘરો માટે છે, પણ જ્યારે હઝરતે રસુલે ખુદા સં બાસ કરી દીધું અને ફરમાવ્યું કે આ મહારી અહલેખયત છે ન કોઈ તો આ ચાર ખુઝુર્ગવારો શીવાયના બીજાં સઘળાં ખારીજ થઈ ગયા, અને એ ચાર અહલેખયતમાં દાખલ રહ્યા; તો આથી હઝરતે અલી અં અને જનાબે ફાતેમા અં અને હઝરતે હસન અને હઝરતે હુસયન અંની ઇસમત સાબીત થઈ, અગર કોઈ મુનસીફી ઇન્સાફ કરે, પણ કેટલાંકકે જેઓની આદત અહલેખયતના ફઝાએલ ઘટાડવાની અને ઝંઘક કરવાની છે એમ ધારીને કે એવું ન થાય કે તેઓની ફઝીલત અમુક શખ્સોથી વધી જાય તેઓ કહે છે આ આયત હઝરતે રસુલે ખુદા સંની બીબીયોની શાનમાં છે, અને અહલેખયથી મુરાદ હઝરતની બીબીયો છે, અને હાલ એ છે કે એવી એક રીવાયત નથી જેમાં મજકુર હોય કે હઝરતે રસુલે ખુદા સં ફરમાવ્યું હોય કે આ

આયત મારી ઓરતોની શાનમાં પણ નાઝીલ થઈ છે, એક તો આ રીવાયત બયાન કરે છે કે ઈબ્ને અબ્બાસનો ગુલામ અકરમા બજારમાં ખુમો પાડી ફરતો હતો કે આ આયત પયગમ્બરની ઓરતોની શાનમાં નાઝીલ થઈ છે, અહલે સુન્નતની કીતાબમાંથી “તકલીબુલ મકાયદ” નામની કીતાબમાંથી નકલ કરી છે, કે અકરમા ખારજી અને અહલેબયતનો દુશમન હતો, તો જ્યારે તેનો એવો હાલ હતો કે તે અહલેબયતનો દુશમન હતો ઉપરાંત તે સારો અને ભલો માણસ પણ નહતો બલકે તે ઇબ્ને અબ્બાસનો ગુલામ હતો તો તે આ આયતને હઝરતે અલી અં અને જનાબે ફાતેમા અં અને હઝરતે હસન અં અને હઝરતે હુસયન અંની શાનમાં કેવી રીતે કહે? તેના ઉપર તો લાઝીમ થઈ ગયું કે અદાવત અને પોતાની બદખતીના કારણથી આ આયતને હઝરતે રસુલે ખુદા સંની બીબીયોની શાનમાં કહે.

અને બીજી રીવાયત જે ઇબ્ને અબ્બાસથી છે તેએમ કહે છે તો તે પણ તે ગુલામેજ બનાવી હશે કેમકે તે મોઅતખર રીવાયતોની વિરુદ્ધ છે, અને ઉપરાંત આ રીવાયતો શાઝમાંથી છે એટલે એકાદ વારીદ થએલી છે, ન ઘણી, પણ એ આલીમોથી અચળો પામીએ છીએ કે આયશા, ઉમ્મે સલમા અને ઝયનબ કે જેઓ હઝરતે રસુલે ખુદા સંની ઓરતો હતી અને અનસ અબુ સમદ ખુદરી અને ઝયદબિન અરકમ વીગેરે કે જેઓ રસુલે ખુદા સંના અસ હાબ હતા તેઓની રીવાયતોથી ચરમ પોશી (આંખગાડ) કરી એક અહલે-બયતના દુશમન ગુલામની રીવાયત ઉપર અમલ કરે છે, અરે તેઓનો દસ્તુરજ છે કે એક મોઅતખર શખ્સ અહલેબયતની ફઝીલત બયાન કરે, અને બીજો જે ગૈર મોઅતખર હોય તેમજ અહલેબયતનો દુશમન હોય તે ફલાણી રીવાયત ઝંઘડે છે એમ કહે તો તેઓ તે ઝંઘડ હોવા ઉપર અમલ કરે છે, અને મોઅતખર માણસની રીવાયત ઉપર અમલ કરતા નથી, અને સહીહે સવા-એકે મોહરકામાં ઝયદબિન અરકમનો કૌલ છે કે હઝરતની ઓરતો અહલેબ-યતમાંથી નથી, બલકે અહલેબયત એ લોક છે કે જેઓ ઉપર સદકો હરામ હતો, અને અહલેબયત નો શબ્દ સામાન્ય છે કે તેમાં દીકરો, પોત્રો; નવસો અને બહેર રીતે ઓરત શામીલ છે, અને જે આયતમાં “નેસાઅકુમ” માં “નેસાઅ” (ઓરત) શબ્દ બહેર રીતે છે એ બાબત ઉપર દલાલત કરે છે કે તેથી મુરાદ ઓરત હોય ન બીજી કોઈ, તો જ્યારે “નેસાઅના નેસાઅકુમ” ની આયતમાં “નેસાઅ” નો શબ્દ કે જે ખાસ કરીને ઓરતો માટે હતો અને

જાહેરમાં તે ઓરત ઊપરજ દલાલત કરતો હતો તેનાથી હજરતની બીબીયો મુરાદ થઈ નહીં અને ત્યાં જનામે ફાતેમા અં મુરાદ થયા, તો અહલેખયતનો શબ્દ કે તે ધરના સર્વે લોકો માટે છે, તો તેમાં હજરતની બીબી ફેવી રીતે ગણાઈ શકાય? અને જુવો જાહેર છે કે હજરતે રસુલે ખુદા સં જ્યારે સવારના વખતે જનામે ફાતેમા અન્ના દરવાજા ઊપર પહોંચતા હતા ત્યારે આવાજ આપી નમાઝનું કહી આ તતહીરની આયત વાંચતા હતા. તો અગર હજરતની બીબીયો અહલેખયતમાં દાખલ હોત તો હજરતે રસુલે ખુદા સં તેઓના ઘરે જઈને અવાજ આપત કે “અસ્સલાતો અએ અહલેખયત (છેલ્લે સુધી) આયતમાં “રિન્સ” (નાપાકી) શબ્દ આવેલ છે તેથી મુરાદ કાંતો જાહેરી નાપાકી છે કે તે પેશાબ લોહી વીંતી છે, અથવા બાતીનની નાપાકી છે, કે તે ન્હાના મોહટા ગુનાહની નાપાકી છે, તો જો એનાથી જાહેરી નાપાકી મુરાદ લીયે તો હજરતની બીબીયો કાંઈ એવી લોહી વીં જાહેરી નાપાકીથી ખરડાએલી રહેતી નહતી કે ખુદા તેને પાક કરે, તો સાબીત થયું કે તેથી બાતીનની નાપાકી તે ન્હાના મોહટા સરવે જાતના ગુનાહ છે, અને જ્યારે ખુદાએ તમામ ગુનાહોથી પાક હોવાનું શરમાવ્યું તો તે મઅસુમ (ગુનાહથી પાક) ઠરે છે, અને મુસલમાનોના ફીરદાગાંથી કાંઈ પણ એ બાબતનો કાયલ નથી કે પયગમ્બરની બીબીઓમાં અસુમ હતી, અને જે ઓરતે ઝમાનાના ધમામ સાથે જંગ અને લડાઈ કરી હોય તે કેવી રીતે માઅસુમ થઈ શકે? હાંસલકલામ હજરતની બીબીયો કાંઈ રીતે આ આયતમાં દાખલ નથીજ; પણ હજરતે અલી, ફાતેમા, હસન, અને હુસયન અં છે, કે તેઓથી કાંઈ વખત પણ ગુનાહ થયાં નથી, અને જેઓ કહે છે કે આ “તતહીર” (પાકીજગી)ની આયતની પહેલે અને તે પછી હજરતની બીબીયોનું બયાન છે તો આ “તતહીર”ની આયત તેઓજ વીચે હશે, તો તેનો જવાબ એ છે કે જે પ્રમાણે આયતો નાઝીલ થઈ છે તેજ પ્રમાણે આ આયતોને ગોઠવેલી નથી, કેમકે એક જગ્યોની આયત બીજી જગ્યાએ નાખી આપેલ છે, અને ઠેરાવો કે આ આયત આજ પ્રમાણે નાઝીલ થઈ હોય તોપણ કાંઈ હરકત આવતી નથી. કેમકે કુરઆનમાં એવું ઘણું ઠેકાણું છે કે એક મતલબ શુરૂ થયા પછી વચમાં તે શીવાય બીજા મતલબ આવી, વળી તે પહેલેજ મતલબ ચાલે છે, એ પ્રમાણે આ પણ છે, અને અગર આ તતહીરની આયત હજરતની બીબીયો માટે હતે તો આ આયતમાં “વયોતહહેરોકુમ” (અને પાક કરે તમેને) બીજા પુરૂષ સર્વનામ બહુવચન નરજતીમાં આવેલ છે તે ન આવતે, બલકે આની પહેલેની અને પછીની આયતમાં જેમ બીજા પુરૂષ સર્વનામ બહુવચન નારી જતીમાં આવેલ છે તેમજ આમાં પણ આવતે, તો એથી સાબીત થયું કે આ આયતમાં હજરતની ઓરતો દાખલ નથી. અને બીજી જગ્યાએ હજરતે ધખરાહીમ અં વિશેની આયતમાં હજરતે ધખરાહીમની બીબી સારાને તેઓની અહલેખયતમાં ગણેલ છે, તો તે હજરતની બીબી હોવાના સબબથી નથી બલકે તેઓ હજરતની માશી અથવા કાકાની દીકરી થતા હતા, અને તે આયત પણ આખર ઝમાનાના પયગમ્બરની અહલેખયતની શાનમાં હતી, પણ એ આયત આની જેમ જનામે સારાના બયાનમાં નાખી આપી છે, જેમકે આ તતહીરની આયત હજરતે રસુલે ખુદા સં ની બીબીયોના બયાન વચે નાખી આપી છે.

અને રીવાયતોથી સાબીત થાય છે કે આ તતહીરની આયત એકલીજ નાઝીઝ થઇ છે, હાલ આ આયત જે ઠેકાણે છે કે પહેલે અને પાછળ હઝરતની બીબીયોનો અહવાલ છે તેમ નાઝીઝ થઇ નથી, પણ કુરઆન ભેગું કરનારે એ આયતોને વચમાં નાખી દીધી છે, અને આ આયતમાં “અયત” (ધર) શબ્દ એક વચનમાં આવેલો છે તો બીબીયોના માટે “અયત” શબ્દ ન વાપરવો જોઇએ બલકે “બોયુત” (ધરો) બહુ વચન વાપરવું જોઇએ, જેમકે આ આયતની પહેલી અને પાછલી આયતમાં “બોયુત” બહુવચન વાપરેલી છે, તો સાબીત થયું કે એ “અયત” (ધર)થી મુરાદ ‘અયતે નખુવત’ (નખુવતનું ધર) છે, નકે તમામ ધરો, અને ઘણી રીવાયતોથી સાબીત છે કે એ “અયત”થી બીબીયોના ધર મુરાદ નથી.

અહલે મુન્તત જમાઅતના આલિમ અબુલકાસીમ ખસ્કાનીએ જાગિરથી રીવાયત કરી છે કે જાગિર ફરમાવે છે કે આ “તતહીર”ની આયત જે વખતે હઝરતે રસુલે ખુદા સં ઉપર નાઝીઝ થઇ હતી તે વખતે હઝરતના ધરમાં હઝરતની પાસે ફાતેમા હસન અને હુસયન અં શીવાય બીજું કોઇ ન હતું, તો એ બીબીયો એ પાક ખુજુર્ગવારો તરફ છે, તો તે વખતે એજ પાંચ ખુજુર્ગવારો અહલેઅયત એટલે ધરના લોકો હતા, તો બીબીયોને તેમાં કેની રીતે ગણી શકાય? ઉપરાંત ઘણી રીવાયતોમાં આવ્યું છે કે આ રીવાયત એજ પાંચ ખુજુર્ગવારની શાનમાંજ નાઝીઝ થઇ છે, તો હઝરતે રસુલે ખુદા સંના ફરમાનને મુકી આવી પોતાના મતને દખલ આપી પોતા તરફથી કાંઇ બતાવવું તે કબુલ કરવા લાયક નથી.

અને જોઓ કહે છે કે એ આલેઅમા પંજોતને પાક તો પાક હતા તો પાક લોકોને ખુદા શું પાક કરે? પણ આ આયત હઝરતની બીબીયો માટેજ થઇ શકે છે, તો જાણવું કે આ મુજબ કહેનાર પાસે એવું સાબીત છે કે હઝરતની બીબીયો પહેલે પાક ન હતી કે ખુદા હવે તેઓને પાક કરે છે, પણ ખરી વાતતો એ છે કે એવા અર્થ કરનાર પાક કરવાના અર્થ સમજ્યા નથી, જેમકે તેના અર્થ એ છે કે ખુદા તમોને તહારત અને પાકીજગી ઉપર સાબીત અને કાયમ રાખે, જેમકે “એહદેનસરાતજ મુસ્તકીમ”માં છે કે તેના અર્થ એવા થાય છે કે સીધા રસ્તાની અમોને હીદાયત કર, તો શું પયગમ્બર કે ઇમામ વીં એ મુજબ કહેતા હતા તો શું એમ સમજવું કે તેઓ સીધા રસ્તા ઉપર નથી? પણ તેના અર્થ એ છે કે તું અમોને સીધા રસ્તા ઉપર સાબીત રાખ, તો એજ પ્રમાણે આ તતહીરની આયતના અર્થ છે કે ખુદાએ ફરમાવ્યું કે ખુદા તમોને તહારત ઉપર સાબીત રાખે, અને તહારત તજસનથી પણ થાય છે અને ગુનાહથી પણ થાય છે, તો દરેક જગ્યાએ એકજ અર્થ લેવાઇ શકતા નથી, બલકે દરેક ઠેકાણે જોવું જોઇએ કે આ ઠેકાણે કયા માયના મુનાસીબ અને હુસ્ત છે! તો જે લોકો આહે છે કે આવી આયતોની ઉલટી ઉલટી તારીફ કરી આલે રસુલની ફઝીલત સાબીત થવા ન દે તો તેથી તેઓનું કાંઇ વળવાનું નથી, સુર્ય સામે ધ્રુવ અદનાયાથી તે છુપી શકતો નથી, જે ઠેકાણે અહલેઅયતનું બગાન આવશે ત્યાં સર્વે મુસલમાન આવ પંજોતને પાકને સમજશે, ન હઝરતની બીબીયોને જેમ જેમ અહલેઅયતની ફઝીલત ઘટાડવાની કોશીશ કરે છે તેમ તેમ તેઓની ફઝીલત રોશ થતી જાય છે.

એક અજબ બખીલ.

એક દીવસ એક તવંગરની ઓરત દસ્તરખાન ઉપર પોતાના શવહરની સાથે બેઠેલી હતી, કે એક ફકીરે સવાલ કર્યો, તે ઓરતે આંખું કે તે ફકીરને કાંઈ આપે, પણ તેના મરદ બહુજ બખીલ હતો તેથી ઓરતને કંઈ ફકીરને કાંઈ આપીશ નહીં, તેણી કાંઈ બોલી તેટલા ઉપરથી તેણીને તલાક આપી.

તે સખી ઓરતે ધદાના દીવસો ગુજરવા બાદ બીજો શવહર કર્યો, એક દીવસ પોતાના નવા શવહરની સાથે ખાતી હતી કે એક ફકીરે સવાલ કર્યો, આ ઓરત સમજ કે ફકીર માટે તલાક મળી હતી, માટે વગર રજાએ દવાનો ઈરાદો કર્યો નહીં, પુછ્યું આ ફકીરને કાંઈ આપું? તેણે કહ્યું તમામ દસ્તરખાન આપી દે.

તે ઓરત દસ્તરખાન લઈ દરવાજા ઉપર આવી તો ફકીરને જોઈ બેહોશ થઈ પડી ગઈ, તે જોઈ તેના શવહર દોડીને પાસે આવ્યો, જ્યારે તે ઓરત હોશમાં આવી તો તેના મરદે પુછ્યું કે શા કારણથી બેહોશ થઈ ગઈ? તેણીએ કહ્યું આ ફકીર પહેલા મારો શવહર હતો પણ બખીલીના સખબથી આ દરજે પહોંચ્યો, અને તમામ વાત કહી સંમળાવી.

આ સાંભળીને તેના શવહરે કહ્યું કે આની પહેલા જેને દવાના સખબથી તને તલાક આપી તે હું ફકીર હતો.

નખી સાહેબે આપેલી લાકડીમાં

અજબ કપામત.

રાવન્દી વીગેરેઓએ રીવાયત કરી છે કે એક દીવસ અંધારી રાતમાં વરસાદ વરસતો હતો તે વખતે ૬૦ રસુલે ખુદા સં ધશાની નમાઝ પડીને જતા હતા ત્યાં રસ્તામાં આપની સાથે વિજળી ચમકતી હતી કે તેથી અજવાળું થાય, રસ્તામાં આપે કુતાદા બીન નેઅમાનને જોયો તેણે અરજ કરી કે યા હઝરત હું અંધારી રાતરે આપની સાથે નમાઝ પડવા આવી શકતો નથી, આ સાંભળીને આપે તેને એક ખજુરની સુડી લાકડી કે જે આપના હાથમાં હતી તે તેને આપીને ફરમાવ્યું કે આ તું તારી પાસે રાખ કે તેથી અંધારી રાતરે તને અજવાળું દેખાશે, અને તારા ઘરના એક ખુણામાં શયતાન રહે છે તેને લાકડી ચારજે કે તેથી તે દોડે થશે, એ શખસ પોતાના ઘરમાં ગયો અને ખુણામાં કાંઈ કાળું કાળું જોવામાં આવ્યું તેથી તેના ઉપર હુમલો કર્યો અને તે લાગીને ભીંત ઉપરથી ચાલ્યો ગયો પછી તે કદી આવ્યો નહી, અને મજકુર લાકડી તે અંધારી રાતરે હાથમાં રાખતો હતો તેથી તેને રસ્તો દેખાતો હતો.

એ ખામીસે આલે અખા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ*
 એ રાઝદારે કીઝીયા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧
 એ મસદરે સીરે એલાહ મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ*
 એ મબદએ ફઝલોઅતા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૨
 એ પેશવાએ અંબીયા એ રહનુમાએ અવસીયા*
 એ બાદશાહે અવલીયા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૩
 એ મઅદને મહરો વફા એ રહબરે ફેલ અસ્દીયા*
 એ બેહતરીને અતકીયા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૪
 એ દિલબરે ખૈરતવરા અચ નરે એને સુરતુઝા*
 એ સાહિબે બુદો સખા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૫
 એ દસ્તગીરે બેકસાં અચ ફેઝ બક્ષે ઇન્સોબ*
 એ ખાલીકે શાહો ગદા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૬
 ઉકદા કુશાઈ કીજીએ મોઅજ્જ નુમાઈ કીજીએ*
 અચ ફામીયે ખદકે ખુદા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૭
 હય ચેહ ગુલામેકી દોઆ જાએ મરઝ તાઉનકા*
 હય વકન ચેહ ઇમદાદકા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૮
 તરસાં હે સખ પીરો જવાં લરઝાં હ સખ તીફલોઝનાં*
 અચ ગુમરહાં કે રહનુમા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૯

મુઝતર હય સખ છોટે ખડે આફતમેં હય સારે પડે*
 અચ સરવરે હરદોસરા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૦
 અઝ બેહરે સુલતાને નજદ તાઉન હોવે ખરતરકે*
 હમ સખકી હે ચેહ ઇલ્તેબ મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૧
 ન હમદમે ન નાસીરે નમુનીસે ન ચાવરે*
 નઝરે બસુએમાં શહા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૨
 સદકા રસુલિલ્લાહકા સદકા વતીયિલ્લાહકા*
 અચ દાફેએ રંજે બલા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૩
 શેરે ખુદાકા વાસ્તા ખેરેનીસાકા વાસ્તા*
 અચ સાબીરે ઝંદગી જફા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૪
 બહરે ખુદા બહરે નખી બહરે હસન બહરે અલી*
 બહરે જનાબે કાતેમહ મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૫
 સજ્જાદ અલ્હરકે લીએ બાકીર વ જઅફરકે લીએ*
 તિલ કાઝીમે સુમરેઝા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૬
 બહરે તકી બહરે નકી બહરે ઇમામિલ અસ્ફરી*
 બહરે ઇમામિલ ખાતેમહ મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૭
 દફઅ પુરેશાની કરો દફઅ ચેહ હુરાની કરો*
 અચ શેરે હકકે દલરખા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૮
 શાસીખ કી હે અબ ચેહગરઝ બાએ દખનસે હરમરઝ*
 અચ સુસ્તકાકે મહલકા મુશકીલ કુશાઈ કીજીએ ૧૯

તાજે મોઅજ્જમેનં ૪૮૭

હૈદરાબાદ દખાણથી જનાળ સચ્ચદ આશક હુસેન સાહેબ ઇસ્ના અશરી પેપરના ૧૯૧૬ના ૨૩મી ડીસેમ્બરના અંકમાં લખે છે કે હયદરાબાદમાં પુરાની હવેલીના કાટક પાસે એક મોઅમિનને ત્યાં અલમ મુખારક ઉભા કરવામાં આવ્યા હતા તેમાંથી એક અલમ આપો આપ હલવા લાગ્યો.

એ સાંભળીને હજારો જણ જોવા ગયા, તેમાં કેટલાંકોએ કહ્યું કે આ અલમવાળાએ જમીનમાં ભુંગળામાં દોરી નાખીને અલમની લાકડી સાથે બાંધી હશે અને તે કોઈ ઘરમાંથી દોરી ખેંચતા હશે તેથી અલમ હલતો હશે, માટે ત્યાંની ભોંય ખોદવા આપો, તેઓએ રત્ન આપી, એક માથોડું જમીન ખોદી પણ કોઈ તાર, કે દોરી વીગેરે જોવામાં આવ્યું નહીં.

જ્યારે સુન્ની અરખોને ખબર પડી ત્યારે તેઓએ પણ ત્યાં જઈને ઘણીજ ખાત્રી કરી અને અલમને હલતો જોયો પણ કાંઈ ઢોંગ કે કળખળ કે ચાલાકી વીગેરે માલુમ નહીં પડવાથી તેઓ પણ સમજ્યા કે આતો હઝરતે ઈમામે હુસયન અવનો મોઅજ્જમે છે, અને જ્યાં સુધી આ લખાણ છાપવા મોકલ્યું ત્યાં સુધી એ અલમ હલ્યાજ કરે છે, અને બહુજ જોર શોરથી મજલીસો થાય છે, શહેરનો દરેક ઝાકીર આવી આવીને સવાળ મેળવવા ત્યાં મજલીસ પડે છે, અને કોઈને એવી મજલીસ થતી નહીં હોય કે જેવી એ જગ્યાએ થાય છે.

❀ અલ્લાહની અજબ કુદરત. ❀

માડાગાસકર અમલુવેમેથી શેઠ અમરશીલાઈ ઈસમાઇલ લખે છે કે ત્યાં પાસેના એક ગામડામાં એક ગાયને એક વાછડું આવ્યું, તેને બે માથા અને વાછડો તથા વાછડી જેવા અવયવ હતા, મતલબ કે વાછડો વાછડી બે ભેગ એક અંગવાળા જનમ્યા, અને અમુક કલાક પછી મરી ગયા, હજારો માણસોએ જોયા.

લખનઉના શીઆહ બાદશાહો

(ગયા અંકના પેજ ૧૦૦થી સાંધણ)

નવાબ સાહેબે કહ્યું કે આપની વાત મને પસંદ આવી પણ તે માટે શું શું ઉપાય લેવા તે પણ મને કહો.

તેઓએ કહ્યું કે લખનઉમાં એ શેખોમાં આપસમાં અણબનાવ છે સંપ અને સુલેહ નથી, તેમજ આબુ બાલુના ગામો વાળા સાથે પણ સંપ નથી, તેમજ એક ખીજ સાથે દુશમની છે, ને કમજોર હોય તેને જોર વાળો દબાવે છે, બળવાવરના બે ભાગ જેવું છે, માટે નબળા અને કમજોરને માન આપશે તો તેઓ આપના તરફદાર એટલા માટે થશે કે આપ જો ક્ષત્રી જાઓ તો આપના વસીલાથી પોતાના દુશમનોના બુલમમાંથી મુક્ત થાય તેથી આપને દરેક રીતે રસ્તો બતાવીને એવી તદખીર ગોઠવી આપશે કે આપ આસાનીથી લખનોબનો કબજો લઈ શકો, એ કહેવત છે કે ઘરનો ભેદુ લંકા બાળે એ લોકો તેઓની તમામ બાબતોથી વાકેફ છે.

નવાબ સાહેબે એ સલાહ પસંદ કરીને લખનઉ જવનો. ઇરાદો માંડી-વાળીને ત્યાંથી પડાવ ઉપાડીને રવાના થઈને ગંગા નદીને પેલેપાર જઈને પડાવ નાખવા ઇરાદો કર્યો, નદી પાસે પહોંચ્યા ત્યારે વરસાદનું જોર હોવાથી નદીમાં પુર બહુજ આવેલું તેથી હોડકામાં બેસીને નદીની પાર ઉતર્યો, અને તે વખતે પહોંચે સારા શુકન એ થયા કે નવાબ સાહેબ જે વાણમાં બેઠા તે વાણ નદીને અધવચે પહોંચ્યું ત્યારે એક માછલી ઊછળીને નવાબના ખોળામાં પડી, તેથી નવાબે ખુશી થઈ ઘણાજ સારા શુકન સમજીને તે માછલી બહુજ સંભાળથી રાખી અને તેના સહડકા હજી સુધી પેઢી દર પેઢી સાચવી રાખેલ છે અને જોવાવાળા જોવે છે, એ શીવાય નવાબ સાહેબને સ્વપ્ન આવેલું તેમાં પણ જોયેલું કે બાદશાહની નોકરી કરીને પોતે બાદશાહ થશે.

હાસલ કલામ નવાબ સાહેબે નદીની પાર ઉતરીને આગળ ચાલીને કપુરી નામન ગામ પાસે પડાવ નાખ્યો, ત્યાંના શેખોને લખનઉના શેખો સાથે દુશમની હતી તેથી તેઓ નવાબ સાહેબના આવવાથી બહુજ ખુશી

થયા તેથી એ લોકોએ નંવાળ સાહેબને ઘણો આવકાર આપ્યો અને તેઓને નેક સલાહ આપવા લાગ્યા, અને તેમને માટે સારારસ્તા અને ઉપાય બતાવા લાગ્યા, અને દરેક રીતે બેહતરીને માટે જાહેર કરવા લાગ્યા અને તે સાથે એમ પણ કહ્યું કે લખનઉવાળા ગાફીલ નથી, એ લોકોએ ચારે તરફ પહેરો રાખીને ઘણો બંદોબસ્ત કર્યો છે.

માટે આપ એકાએક ત્યાં જશો નહીં, પણ તેઓને અહીંયાથી પૈગામ મોકલો કે હું તમારી તરફ આવવા ચાહું છું તો તેઓ તમોને આવવાનો રસ્તો બતાવશે કે તમો અહીંયા આવવા ચાહતા હોતો ગોમતી નદીને પેલે કાંઠે આવીને ઉતરો પછી દરેક જાતની સલાહ કરીશું, અને તેઓની સલાહથી ગોમતી નદી જે લખનઉમાં છે તેની આ બાજુ ડેરા નાખીને પહેલે થોડીક દેાજ ત્યાં મોકલી આપજો, કે તેઓ ગફલતમાં રહે, પાછળથી તમો જજો.

નંવાળ સાહેબે તેઓની વાત પસંદ કરીને પહેલે એ લોકોને ખબર મોકલીને થોડું લશ્કર મોકલ્યું, તેઓ સમજ્યા કે આમાં કાંઈ માલ નથી ત્યાં રાતને વખતે નંવાળ સાહેબ ભારે લશ્કર લઈને ગયા.

શેખે પોતાના મહેલના દરવાજા સામે રસ્તામાં મગરૂરી અને રોઅળ માટે તલવાર ટાંગેલી કે જે સુખો આવે તે તેની નીચેથી પસાર થાય, તો આ નંવાળ સાહેબ હાથી ઉપર બેસીને ત્યાં પહોંચ્યા, અને તે તલવારને જોતાંજ તેની નીચેથી પસાર નહીં થતાં પોતાની તલવારથી તેને તોડી નાખીને પસાર થઈને મછી લવનની સામે ડેરા નાખીને ઉતર્યા.

આ વખતે લખનઉનો મોટો શેખ ડરી ગયો અને નંવાળ સાહેબની ખિદમતમાં આવીને લાચારીએ નમ્યો, અને આપસમાં ઘણી વાતચીત થઈ, નંવાળ સાહેબે કહ્યું કે બાદશાહ તરફથી મને અહીંની હકુમત મળેલી છે, માટે અમારે રહેવા માટે મછી લવનનો કીલો જરૂરનો છે અને તેજ અમારા લાયક છે, માટે એ ખાલી કરાવી આપો, તેઓએ જવાબ આપ્યો કે ભલે અમો બહુજ ખુશીથી એ કીલો ખાલી કરવા માટે રાજી છીએ, પણ હાલ અમારા બચ્ચાઓને શીતળા નીકળી છે, માટે હાલ તેઓને સાફ થાય અને અમો નહવરાવીએ ત્યાં સુધીની મોહલત આપો નંવાળ સાહેબે કહ્યું ભલે એમ કરો, એટલી બધી ઉતાવળ નથી માટે બચ્ચાઓને શીતળા સારી પેઠે મટી જાય અને નહવરાવી લીધો ત્યારે ખાલી કરજો.

એ શેખો હતા ઝુલ્મી, અને કેઈને પણ શરણે થાય એવા નહતા.

પણ કહેવત ખરી છે કે શેરને માથે સવા શેર હોય છે, તો આ નંવાબ સાહેબનો એવો રોઅબ બેસી ગયો કે તે લોકો રોઅબમાંને રોઅબમાં પોતાનો રોઅબ ભુલી ગયા અને દબાઈ જઈ એકજ અઠવાડયામાં પોતાનો તમામ સર સામાન લઈને બીજી જગ્યાએ રહેવા ગયા, અને કીલ્લો ખાલી કરી આપ્યો.

નંવાબ સાહેબ કીલામાં રાખલ થયા, અને ભારે ભારે સામાન જે રોઅબ લઈ જઈ શક્યા નહતા તે કબજે કરી પોતાના લશકરીયેને વેંદ્યા આપ્યો.

થોડા દિવસ પછી એ રોઅબમાંથી મોટેરાઓ તથા તેમની કોમના રાતસો જણ નંવાબ સાહેબની પાસે ગયા, અને આપસમાં વાતચીત થતા મામલો હુસાતુસી ઉપર આવીને ઝગડો થઈ પડ્યો એટલે સુધી કે સામસામી તલવારો મીયાનમાંથી નીકળી પડી, અને કેટલાક કહે છે કે કાંઈક ખુનરેજ થઈ, કેટલાક કહે છે કે ખુનરેજ થતા અટકી ગયું, કેટલાંકે વચમાં પડીને સમાધાની કરાવી આપી અને મુગલોંને જીત થયું.

હાસલ કલામ નંવાબ સાહેબ બહુજ ખુશી થયા કે આપણે પહેલીજ લડાઈ અથવા ઝગડામાં જીત્યા, અને દરેક કામ આસાનીથી મામાનતુ પાર ઉતરતુ બન્યું છે, બાદશાહને તમામ અહવાલ ટુંકળી મોકલ્યો તે પણ રાજ થયો.

એ વખતથીજ એ મછી લવન દરબારી મહેલ તરીકે મુકર્રર થયું, અને આજુ બાજુના ગરાસીયા વીગેરે તોફાન મુકીને તાબેદાર થઈ ગયા, અને સમજ્યા કે નંવાબ સાહેબનો સીકડો જામી ગયો, તેથી આપણે જો સામા થાશું તો મીલકત ગરાસ ખોઈ બેસશું તેથી હળી મળી ગયા.

નંવાબ સગાહતખાન બહાદુર ખુર્ડાનુદમુલક મિરજામોહમ્મદ અમીન સાહેબ દીન બદીન ફતેહ મેળવતા ગયા, અને અધાધુની ચાલતી તે દુર કરતા ગયા, આમદાની બરાબર આવતી નહતી તે રીત સમલે એમ કહ્યું અને અવધ જીલ્લાની ઉપજ દર વરસે સીત્તેર લાખ રૂપીયાની હતી તે પહેલેજ વર્ષે વધીને લગલગ દોઢી થઈ, એટલે એક કરોડ ને સાત લાખ રૂપીયા આવ્યા તે પછી કેટલીક જાગીરો જે ઇબ્નરે અપાતી અને જમીનદાર પુરા નાણા આપતા નહતા તે ઇબ્નરા બંધ કરવાથી લગલગ બે કરોડ રૂપીયાની આમદાની થઈ ગઈ.

માફતાળે હુદીકએ

શહાદત ફે

માફતાળે બીરાદોને બહુન પસંદ આવી છે આમાં એ ભાગ પહેલા ભાગમાં ૧૪ મનલીસ છે પંજેતને પાક અં ૦ તથા ૧૩ મનલીસમાં એ યુગુર્વારોની વીલાદત, અને શહાદત વીગેરે અહવાલ લખ્યો છે, અને દરેક મન- પછી દરેક માન્યુમની મુસીબતનો નવહો દરજ કહેલ છે, અને ૧ મનલીસમાં આમાં ૬મામ અં ૦ની વીલાદત, રજીલત અને ૩૧૫ વીગેરે અને નવહાને બદલે આપ જાહેર થવા માટે મેશન એક મુનાબત લખી છે.

બીજા ભાગમાં ૨૬ મનલીસ છે, તેમાં ૬૩૦એલ, હીકાચતો, નસી- કીસ્સાઓ, આચતો, બિપરાંત કરબલામાં શહાદત પામેલાઓ, કેટલાંકની શહાદતો અહવાલ, એવો ગમખવાર લખ્યો છે કે તાર તથા સાંભળનારને ઘણીન રીકડત થાય છે.

અને ભાગ સાથેન છે પેન ૨૪૦ પાક પુઠું. કીમત એ મા, પોસ્ટેન જુદું, એ કીતાબ બિરદ શરીરજોશીનાનીને જુન- હરદમાં છે.

શ્રી ક લાઈબેરી
દાજભાઈ મામટાણી
મળીયા (મીસર)

પ્રશ્નએ બેહિશત.

(આમાં ગુજરાતી ભાષામાં ૫૦ મનલીસો છે.)

પ્રશ્નએ બેહિશત નામની કીતાબ લાંબી સુદત થત છપાણી હતી અને ખલાસ પણ થઈ હતી તે સુધારા વધારા સાથે છાપી છે. ૧-આ કીતાબની ગુજરાતી ભાષા સુધારીને સર્વે સમજે એવી શીરીન ભાષામાં ગોઠવી વાક્ય રચના અને ઇબારતમાં પણ ઘણો સુધારો કર્યો છે.

૨-અરબી ફારસી શબ્દ વાપરેલ, અને તેની પાછળ અર્થ જેવા તેવા લખેલા તેને બદલે અમોએ એવા અધરા શબ્દોને બદલીને ગુજરાતી શબ્દ વાપર્યા, જેમકે 'હદાદે કીધુ' તો અમોએ લખ્યું કે લુવારેકલુંવીં ૩-તેમાં પંજેતને પાક અં ૦માંથી પહેલાં ચાર બુઝગવારોનો અહવાલ ન હતો. તેથી તેઓના અહવાલની ૪ મનલીસ દાખલ કરી.

૪-કેટલીક મનલીસ બહુન ઝંઝડે લાગી તેવી ચાર પાંચ કાઢી નાખી. અને તેના બદલામાં મોટામોટા બેમરસીયા, એક હ૦અખાસ અં ૦નો કે તે ઘણાંઓને બહુન પસંદ છે "જખ મશક ભરકર નહિરસે અખ્યાસે ગાઝી ધર ચલે" તે તથા બીજો જનામેઅલી અસગરઅં ૦નો મળી બે મરસીયા, સખીલ નામું વીં ૦ દાખલ કર્યા.

૫-નામ "પ્રશ્નએ બેહિશત" છે એટલે જનનતની સુગંધ, પણ કીતાબના નામ તેની અંદરના મતલબ બિપરથી રખાય છે કે નામ ધીજ તેમાં શું છે તે ખબર પડે, તેથી અમોએ આનું નામ બદલીને 'મસાએમુલ અખશાર' (એટલે તેક અને પરહેઝાર લોકોની મુસીબતો) રાખ્યું, અસલ કીતાબના ૩૪ હતા, અમે ૩૨ રાખ્યા પોં ૦)ના આક્રોશ ૦-

હાલમાં બહુસ મસાએમ ૫૦ મનલીસની ખલાસ થઈ છે અને છાપ- વામાં લાંબો વખત લાગશે, માટે તેને બદલે બિરદ ભાષા ગુજરાતી હરદની આફતાબે હદીકએશહાદત મંગાવશો, કી. રૂ. ૨ અથવા પ્રશ્નએ બેહિશત મંગાવશો. કે તે ગુજરાતી ભાષા અને ગુજરાતી ઝખાનમાં છે કીમત ૩૨૦ પોસ્ટેજ જુદું.

દોડો! દોડો!! જલદી કરો!!! તાકીદે

ગુલીસ્તાને પંજેતન.

છપાય છે! અડપથી બાહેર પડનાર છે!!

તાકીદે નામ નોંધાવો.

ધણું ખીરાદરોની માંગણી છે કે ગુલીસ્તાને પંજેતન નામની કીતાબ છપાવો, તેથી અમોએ એક કીતાબ નામે “મસાએમે પંજેતન” નામની છાપવી શુર કરી છે, તેમાં ગુલીસ્તાને પંજેતન માં આવેલા તમામ મરસીયા નવહા, વીગેરે, દાખલ કરેલું, અને અસલ કિરદમાંથી બનતા સુધી શોધીને સહીલ છાપીશું, કેમકે ગુલીસ્તાને પંજેતનમાં ઉચ્ચાર ઘણું ઉંચાણે ગતત છપાએલ છે.

એ કીતાબમાં અમોએ પહેલે પંજેતન અંના પાંચ મરસીયા લખ્યા છે, કેમકે ગુલીસ્તાને પંજેતનમાં નખીસાહેબસં હંઅલીઅં તથા જનામે દાતેમા અંના મરસીયા નથી. એ શીવાય ખીજ કેટલાંક સહીદનાં નવહા, મરસીયાએ, કે જે પડવાની જરૂરત પડે છે.

બહુલ મસાએમ જેવું મોટું કદ, કાગળ ઉંચા જાડા સફેદ, અને છીંટનું પાકું પુકું પેજ આશરે ૩૦૦ કાગળનો દુકાળ છતાં ફક્ત રૂ.૩ પોસ્ટેજ હોંદુસ્તાનનું ૦) આફ્રીકાનું રજીસ્ટર સુધાં આડ આનાં, આફ્રીકાવાળાએ સાડા ત્રણ રૂપીયા મોકલીનેજ નામ નોંધાવવું.

આદાબે મુન્નામે અત.

ખુશનુમાં સોનેરીનામ, છીંટનું ફુલ
વેલવાળું પાકું પુકું!

જેની અંદર ૧૨૫ ખાસ આદાબ છે.
ખાસ રીઆહ ઇસ્નાઅશરીમરદોમાટેજ
લખવામાં આવેલ છે, પણ ખીજસાહેબો
વાંચેતો મનાઈ નથી.

આ કીતાબમાં પહેલે ૮ આદાબ
હતા, પછી જે આદાબ ખીજ આવૃત્તી-
માંથી કાઢી નાખેલા તેનું કારણ આ
ત્રીજી આવૃત્તીમાં લખીને એ ‘એ’ તથા
ખીજ કેટલાંક વધારીને ૧૨૫ આદાબ છે.

હાલમાં વધારેલા આદાબ બહુજ
અગત્યના જાણવાની જરૂરત જેવા છે,
એ શીવાય ઘણા વધારો સુધારો કરીને
ખીસામાં રહે એવું નાનું ખુમસુરત કદ

તૈયાર છે. તૈયાર છે.

અશમએગમ, જેને છપાએ છવીસ
વર્ષ થયા તેની માંગણી હતી, તેથી
તેમાનું ‘પંજેતને પાકું’વાળું ફોર્મ, તથા
ગુલશને માતમમાં નહોં આવેલા નવહા,
તથા રવનકે માતમ જેને છપાયે ૧૩
વર્ષ થયા તેની પણ માંગણી હતી તે
આખી મળીને બન્ને કીતાબો એક
કરીને છાપીએ, ધણું સરસ રીક્તવાળા
નવહા છે ફરસી જે નવહા છે, કેટલાંક
સલામ પણ છે, કેટલાંક નવા નવહા
પણ છે, એ અશમેગમ, અને રવનકે
માતમના બન્ પોસ્ટેજ બુદ્.

